

Til sidst: Hr. Villy Søvndal ...

Første næstformand (Svend Auken):

Nej, det må blive i næste omgang.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes nu ikke, mit indlæg var præget af ulidelig selvsikkerhed. Det må andre vurdere, men jeg er selvfølgelig glad, hvis det har efterladt det indtryk hos hr. Jesper Langballe.

Jeg synes, det var bygget op omkring en meget stilfærdig analyse af, at Tyrkiet er et samfund, hvor der ligesom i Danmark er progressive og reaktionære kræfter, der slås mod hinanden. Hvis man har et ønske om at fremme dem, som er optaget af menneskerettigheder, dem, som er optaget af mindretalsrettigheder, dem, som vil skabe et moderne Tyrkiet, er det værste, man overhovedet kan gøre, at isolere Tyrkiet og sige: Vi er ligeglade med jer. De, der vinder ved det, er nemlig de mest reaktionære.

Min pointe er såmænd bare, at det har Dansk Folkeparti og hr. Jesper Langballe en åbenbar interesse i, og det kan jeg godt forstå, for det er ud fra et ønske om at fastholde modsætningerne mellem forskellige grupper på et meget højt niveau. Men jeg kan bare ikke forstå, at Venstre og De Konservative vil lade sig trække så langt af Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det har hr. Villy Søvndal nu gentaget temmelig ufrugtbart nogle gange, men det ville jo egentlig være ganske velgørende, hvis vi kunne holde os til sagen, som er Tyrkiets optagelse i EU.

Hvad er det, der gør hr. Villy Søvndal så sikker på, at de tilbageslag, som han frygter, ikke vil komme, hvis Tyrkiet får fuldt EU-medlemskab? Hvad er det, der gør hr. Villy Søvndal så sikker på, at det er Tyrkiet, der vil blive europæiseret, og ikke Europa, der vil blive islamiseret? Og må jeg stille hr. Villy Søvndal dette tillægs-spørgsmål: Betragter hr. Villy Søvndal og SF den danske befolkning som rene paphoveder? Det er klart, at man ikke kan forlange, at den danske befolkning skal kunne vurdere alle nuancer af et storpolitisk spørgsmål fuldstændig korrekt, men kunne det ikke tænkes, at befolkningens instinkt sagde noget rigtigt? Og er det, vi spørger efter

ved en folkeafstemning, egentlig ikke befolkningens sunde instinkt?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg håber ikke, at det, man appellerer til, er de folkelige instinkter, men jeg tror, det er rigtigt, at det er udtryk for hr. Jesper Langballes grundsyn, at man skal appellere til instinkterne hos mennesker. Vi ønsker imidlertid fra SF's side en debat, hvor der appelleres med argumenter, og hvor der tales opad til folk i stedet for, som Dansk Folkeparti har for vane, at tale nedad.

Så vil jeg sige til hr. Jesper Langballes spørgsmål om, hvorfor SF antager, at det vil have betydning for de progressive kræfter i Tyrkiet at have det perspektiv, der hedder medlemskab, når optagelsesforhandlingerne er afsluttet: Det vil det, fordi det vil være en voldsom opmuntring til alle dem, der har bekæmpet militærdiktaturet i Tyrkiet og har kæmpet for deres ret til de menneskerettigheder, som jeg ved er en vederstyggelighed for Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti kan jo ikke fordrage menneskerettighederne, men for alle dem, der går ind for menneskerettigheder og retsstat, og som går ind for mindretalsrettigheder – formentlig også et vederstyggeligt ord for Dansk Folkeparti – er det en voldsom opmuntring, at der er mennesker i denne verden, der synes, at Tyrkiet skal vurderes på lige fod med alle andre lande.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, hr. Villy Søvndals ordførertale efterlod nogle ubesvarede spørgsmål.

Hr. Villy Søvndal mener, at hvis vi siger nej til, at Tyrkiet bliver medlem af EU, vil det fremme de fundamentalistiske kræfter i Tyrkiet, og så er alt håb ude for Tyrkiets fremtid. Det er kort fortalt det, det handler om. Men hvor mange lande i verden skal vi melde ind i EU, hvis vi har den holdning til tingene? Kunne man ikke sige det samme om Irak: Hvis nogle lover Irak, at det skal være medlem af EU, og det så alligevel ikke får lov til det, er alt håb ude, så kan vi ingenting gøre, og så bliver der borgerkrig igen?

Er det ikke en mærkelig logik? Og kunne hr. Villy Søvndal ikke godt forestille sig, at der var andre metoder? Kunne man f.eks. ikke lave nogen gode samhandelsaftaler med Tyrkiet og sikre fornuftige samarbejdsforhold, uden at Tyrkiet decideret skulle være medlem af EU? Det synes jeg nok man kunne forestille sig.